

ARNHEMISCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Dinsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is 15 in de drie maanden.

DONDERDAG 3 JUNI.

De prijs der Advertentien, een tot vijf regels, f 1.00, en voor elke regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen, die wordt gegeven voor elke plaatsing.

Ontwerp van Strafwetboek. VII.

OVERZICHT VAN PROVINCIALE EN PLAATSELIJKE LIJKE VERORDENINGEN.

Onder de goede bepalingen der grondwet behoort de vrijheid, welke zij aan provinciale en plaatselijke besturen laat tot regeling hunner huishoudelijke belangen. Zoo wij tot heden de gelukkige gevolgen daarvan minder ondervonden, het was, dewijl ook hier in vele opzichten de grondwet eene doode letter bleef en het algemeen bestuur alles aan zich trok.

Sluit die bevoegdheid der grondwet ook het recht in tot het maken van strafbepalingen? Zekerlijk niet. De grondwet eischte een algemeen wetboek van lijfstraffelijk recht, gelijk zij een algemeen wetboek van burgerlijk recht vorderde. Gelijkheid voor den burgerlijken en strafregter is een harer beginselen. Niets is daarmede zoo zeer in strijd, dan dat hetzelfde vergriep op verschillende plaatsen verschillend gestraft zal worden; hetgeen noodwendig het gevolg zou wezen, wanneer men het bepalen der straf aan de provinciale of gemeente-magt laat.

Met het oog daarop bepaalde de grondwet, dat in alle strafvonnissen de artikelen der wet moesten worden aangehaald, op welke de veroordeeling rusten zoude. Ten einde daaraan te hulp te komen, werd de wet van 6 maart 1818 gemaakt: zij voldeed echter weinig aan het voorschrift; want behalve de gevallen, voor welke de wet straffen bepaald had, stelt zij slechts een maximum vast, waarboven het aan provinciale en plaatselijke besturen niet vergund was straffen te bepalen. Die wet geeft hun dus eene bevoegdheid, welke zij uit de grondwet niet hebben en ook niet behooren te hebben.

Wanneer men aan de provinciale en plaatselijke besturen de magt tot straffen laat, moet dat noodwendig de eenheid van strafstelsel storen. Ook kan het niet missen, of in de kleinste provinciën en gemeenten zal die taak geenszins naar eisch volbragt worden. Toe te zien op hetgeen de provinciale of plaatselijke gemeente zou kunnen benadeelen of belemmeren, mag goed aan hen toevertrouwd zijn, — bij de strafbedreiging zullen zij zich meestal door bijzondere redenen laten

leiden en het verband met de strafwet, de reden tusschen vergriep en straf, uit het oog verliezen. De reglementen behooren daarom door hen gemaakt, maar de straffen bij de wet vastgesteld te worden.

Met verlangen zag men daarom het Strafwetboek, en vooral het derde boek, over de politie-overtredingen handelende, te gemoet. Die overtredingen mogen, op zich zelve beschouwd, van geringen aard wezen, geene zedelijke bedorvenheid bewijzen, — hare bestraffing is echter van het hoogste belang, want zij keeren dagelijks terug en goede voorziening op dit punt verhoedt grootere misdrijven of zware schade. Men verwachtte, dat de wet van 1818 zou opgeheven worden en de rijkswetgever de taak op zich zou nemen, welke hij zeer ten onrechte aan de provinciale en plaatselijke besturen opdroeg. Niets van dit alles: de minister begint met de verklaring, dat de bijzondere wetten nevens het Wetboek van Strafrecht zullen blijven bestaan, in strijd met de zeer duidelijke woorden van artikel 164 der grondwet. En waarom niet aan de grondwet gehoorzaamd? Dewijl de heer DE JONGE tegen het werk opzag.

In het derde boek heeft de minister eene menigte bepalingen opgenoemd, tegen welke overtreding politiestraffen bedreigd worden, maar zonder reden te geven, waarom juist die opgenoemd en andere overgeslagen zijn. Zulk eene opnoeming loopt, daarenboven, altijd gevaar van even onvolledig als willekeurig te zullen wezen. Men heeft hier, gelijk overal, zonder stelsel noch plan, op goed geluk eenige bepalingen gesteld en het overige aan de fortuna overgelaten.

Ook hier was de zaak den minister te moeilijk en hij heeft er dus zoo wat — gelijk men zegt — de hand mede geligt. In het verslag der centrale afdeeling heeft men hem over zijne handelwijs berispt, maar heeft men tevens verklaard, dat men het onderling niet eens had kunnen worden, hoe eene betere regeling in te voeren. Vooral vreesde men de wet van 6 maart 1818 te doen vervallen, dewijl dan, eenen tijd lang, verscheidene overtredingen straffeloos wezen zouden. Ziedaar hoe men in Nederland wetten maakt: op beginsels let men niet; het wezen der zaak onderzoekt men niet; neen, men laat zich

door allerlei consideratiën, buiten de zaak, van hetgeen pligt vordert afslepen; zelfs de traagheid onzer ministers haet een grond van verschooning, en is eene reden, waardoor men zich gerechtigd acht, met verkrachting der ware beginsels, een wetboek te zamen te flansen. Ja, wij kennen haar, die traagheid, welke bijna vier en dertig jaren het geeselsbesluit, alleen provisioneel genomen, in stand hield; die zoo onbeschaamd was om bij herhaling te verklaren, dat zij de moeite te groot vond om vreemde wetten en verordeningen, hier provisioneel in stand gehouden, door Nederlandsche te vervangen of zelfs maar aan te wijzen, welke geacht konden worden geldend te zijn: wij kennen die traagheid volkomen; maar eene eerlijke vertegenwoordiging geeft aan deze niet toe, zij dwingt tot ijver of noodzaakt de tragen bunnen zetel voor werkzamer mannen te ruimen.

Die vrees voor straffeloosheid is echter eene ijdele. Men heeft slechts bij ons te doen, wat de Fransche wetgever van 1832 in Frankrijk deed. Eene enkele bijvoeging gelijk hij bij artikel 471 (1) deed en waarbij straffen worden bedreigd tegen hen, die plaatselijke of provinciale verordeningen omtrent onderwerpen, van welke het wetboek zwijgt, zullen overtreden hebben. Op die wijze zullen wel de straffen, bij provinciale reglementen en plaatselijke keuren bedreigd, vervallen, maar zal geene straffeloosheid wezen, want de straf, door den rijkswetgever gesteld, zal voor die, door den provincialen en plaatselijken vastgesteld, in de plaats treden.

Britenlandse berichten.

ZWEDEN en NOORWEGEN.
Stockholm, 28 mei. Ook 1870 regering heeft een besluit genomen, waarbij, van af 24 mei tot 15 augustus alle nitroer van rooge grassen haver en erwten, meel en gruiten uit grassoorten overwaakte ook, verboden wordt. De voorraad van hooien, welke zich aan boord van een naar het buitenland bestemd schip voor het einde des dags van 24 mei moet bevinden, mag ook, wanneer het schip nog niet gekeerd kan worden, naar de gelovige bestemming afgevoerd. Men is alzo thans in onze haven, dag en nacht bezig met het inladen van allerlei grassen en hooien, vóór den bepaalden termijn, gewis een groot aantal kantoelen aan boord zijn. Ook zijn, zoodanig het verhoek van

(1) 15°. Ceux qui auront contrevenu aux réglemens légalement faits, par l'autorité administrative, et ceux qui ne se seront pas conformés aux réglemens ou arrêtés publiés par l'autorité municipale, etc.

...voor, de p... niet gevallen. Tarwe en aard-
appel... zijn overigens niet in het verbod begrepen.
(A. A. Z.)

OOSTENRIJK.

Triest, 22 mei. Wat de uitzigten op den oogst in Italië aangaat, gelijk mede in alle gedeelten der Oostenrijks monarchie, zoo zijn dezelve allen gunstig, en hoe meer wij den zomer nadert, zoo meer schijnt deze hoop op een gezegend jaar gegrond. In Bohemen, Mähren, Opper-Oostenrijk en Silezië staan de veldvruchten zeer goed, gelijk mede in Tirol. In de Lombardisch-Venetiaansche provinciën staat alle veldgewas zeer weelderig. Uit Hongarije schrijft men, dat ook daar overal het uitzigt op eenen gelukkigen oogst veelbelovend is. Gelijkloidend zijn de berichten uit het koninkrijk Napels en van het eiland Sicilië.

PRUSSIEN.

Berlijn, 27 mei. Reeds voorlang als waarschijnlijk vermeldde beneeming van den vrijheer von Schleinitz tot gezant te Konstantinopel moet thans werkelijk gedaan zijn. Voorts bevestigt zich het bericht, dat de graaf von Westphalen, schoonzoon van den minister von Canitz, die tot dusverre eerste secretaris van legatie te Weenen was en tot het tegenwoordige toe naar Brussel beplaatst graaf von Seckendorf vervangen zou, niet naar Hannover zal gaan.

De koning heeft den geheimraad dr. Schönlein, dezer dagen, een zeer kostbaar geschenk gegeven voor de gelukkige herstelling der koningin. Dr. Schönlein bewoont, namelijk, een der schoonste villa's, welke, in de diergaarde, bij den weg naar Charlottenburg, liggen, welke juist daarom zeer hoog in prijs zijn. Na ontving de geneesheer, een dezer dagen, den eigenaars titel dezer villa van den koning ten geschenke.

Van den Rijn, 25 mei. De Sleeswijk-Holsteinsche kwestie is thans weder het onderwerp van nieuwe diplomatische pogingen van de zijde van Denemarken. Men heeft reeds, gelijk bekend is, den onderscheidene Eubrosische regeringen een staatsrechtelijk memorandum doen geworden, hetwelk, ter zijner tijd, in de periodieke drukpers organen verschillende grondige wederlegging uit de pen van Holsteinsche juristen gevonden heeft. Daarha heeft de Deensche regering het regpunt laten vallen en de politieke behoefte aan een staatsrechtelijk ontwikkelde, op gelijke wijze, als *Wittem I* eenmaal de Nederlandsche vertaling en den *Nederlandschen zin* van het *„jusqu'à la mer“*, als een behoefte voor Hollands bestaan aan zijnen kwader, den koning van Pruisen, voorbeeld en ont-wikkelde. Nevens de schriftelijke nota's zullen behdelinge ophelderingen medegedeeld worden, waaraan het blijken zou, dat het volstrekt niet onmogelijk ware de *lex regia* in het belang en ten voordele der eenheid van staat en der agnaten te wijzigen. On-waarschijnlijk is het niet, dat de reis van den prins Frederik van Holstein Oldenburg naar Parijs met deze pogingen der Deensche regering in verband staat. Wel heeft diens broeder ook tegen den *open brief* geprotesteerd, maar deze moet, voor het geval dat de regien der agnaten gewaarborgd worden, terugkeerdert geindt zijn dan de hertog van Saksen-Coburg, als met de Daasaken in den 111.

ENGLAND.

Londen, 29 mei. Lord Palmerston verklaarde in de zitting van het Lagerhuis, van gisteren avond, in antwoord op eene interpellatie van den heer Hume, dat er in verpanding met de regeringen van Frankrijk, Spanje en Portugal, maatregelen getroffen worden, om Portugal tot rust en orde terug te brengen. De heer Hume gaf zijne antwoorden over deze verandering te kennen en wilde, dat hij afschaffende maatschappij de zekere formulen van de hand van den heer Hume overwerpen wilde.

De heer Hume heeft nog altijd bevelen uit Londen verwacht, en van Portsmouth van den heer de Rover, en te Eindhoven verwacht men zijne afkomst. Deze afkomst heeft vele aanmerkingen onder zijne bevelen, als: drie luitenanten van 120 rijkden, een van 110, een van 84, een van 60, een van 10, en de overige 9 stoomschepen van 200 tot 300 paardkrachten.

FRANKRIJK.

Paris, 30 mei. Men verthoort, dat het gisteren in een van de jongste kabinet vergaderingen besloten heeft, om aan de Kamer der afgevaardigden een ontwerp

aan te bieden, ten einde gemagtigd te worden tot het aangaan van een leening van 250 à 300 miljoenen frank.

Het *Journal des Débats* zegt, dat de heer Renouard, die de Kamer van de afgevaardigden van het Huis der Kameren heeft gevestigd, met de afbrengen van het ontwerp van het rapport van de Kamer, betrekkelijk tot de zaak van de Kamer der afgevaardigden, de commissie heeft lot op den dag van de uitbrenging dezes rapporte hare afgevaardigden; maar alle gedachten van het rapport van den dag of twaalf gereed zijn.

Bij het gouvernement zijn onderscheiden berigten van den gouverneur van Algerië, den maarschalk Bugeaud, ingekomen.

Het eerste is een rapport van den Alca moei, het breedvoerig verhaal van onderscheiden op de Kabylen behaalde voordeelen bevattende.

Het tweede is van den volgenden dag en vermeldt het tot onderwerping gekomen zijn van onderscheidene stammen.

Het derde is een telegrafische dépêche van den 26sten, luidende als volgt:

„Geheel het centrum van Kabylië, van Bongia af tot aan Setif en Hamza toe, is den 24sten, in eene plechtige vergadering der vertegenwoordigers van omstreeds de machtig stammen, georganiseerd geworden. Wij hebben de chef benoemd en gekonstabeerd.

„De Kabylen zijn aan eene matige belasting onderworpen; ook is hun de last opgelegd, de wegen van gemeenschap te verzekeren en de transporten te versorgen.

„De beide kolonnen gaan bij kleine dagmarchen naar Setif en Algiers terugkeeren, terwijl zij op hunnen togt de opgelegde voorwaarden in werking zullen brengen.

„Ik ben heden te Algiers teruggekomen.”

Deze zoo snelle afloop van eene expeditie, die aanvankelijk op zoo groote moeilijkheden stootte, komt velen onzer bladen niet weinig vreemd voor, en zij opperen den twijfel, of het zoo oerhaast terugkeeren van den maarschalk naar Algiers ook wellicht eenige nederlaag moet bedekken. Het is niet onmogelijk, zeggen zij, dat de maarschalk, merkeken wederom ontmoetende, dat hij vermaant had, het raadzaam en voorzigtig heeft geoordeeld, zich niet dieper te wikkelen in eene expeditie, in weerwil van de Kamer en zelfs bijna in weerwil van het gouvernement ondernemen. Het laat zich moeilijk begrijpen, dat de Fransche troepen in eenen zoo korten tijd geheel Kabylië zouden hebben kunnen doortrekken en de onderwerping van al de groote stammen zouden hebben kunnen bewerken.

BELGIE.

Brussel, 31 mei. Uit St. Marguerite (Vlaanderen) wordt gemeld, dat daar en in den omtrek en door het gehele stad van Catrand, eene wonderlinge ziekte is uitgebarsten, waarvan de geneesheeren tot dusver geen voorbeeld gehad hebben en welke zij *aardappelenziekte* noemen. Even als de bladeren der aardvrucht, wordt het aan de lucht blootgestelde gedeelte der huid bedekt met gele vlekken, die vervolgens bruin en eindelijk bijna zwart worden, terwijl eene ondraagbare smart daarbij gepaard gaat met eene volstrakte slapeloosheid. De ziekte heeft echter nog geene slagtoffers gemaakt en schijnt voor de hernaalde toepassing van versch gras te wijken.

Te Antwerpen zijn zaterdag en gisteren acht schepen, met granen of meel beladen, binnengekomen.

Binnenlandsche berichten.

De Groeninge, 27 mei. De naam had reeds sedert eenige dagen vermeld, hoe de heer Bruce (apostata) verheven zou worden tot den Overijsselschen gouverneurs-troon, en hoe graaf Jan van Ruytbergen dien zetel zou gaan verwisselen voor den koninklijken staats-raad. De naam heeft deze keer gelukkig gehad.

Reeds sedert lang moest elk onbewerd nog inzien, dat de betrekking van officier bij de Zwolsche regibank te nederig een ambt was voor den heer Bruce.

Het kloeken smelt verdedigd Lijn Ed. Geert, de regten en belangen der afgevaardigden ministeriële inbreken. Voorzitter der Tweede Kamer gedurende twee jaren, stond — neen zat — hij pal tegen alles wat a lands der kon kwetsen.

„Wie gevoelt niet, dat zulk een naam moet worden opgetild tot het hoogste toppunt van aanzien en eer? Wie zou hem durven benijden?”

„Voorzeker is niemand zoo swart van galle. Als eerste belooning zal de heer Bruce in den adelstand worden verheven, met den titel van graaf, terwijl hij, *more majorum*, een wapenschild zal worden gegeven, waarvan het aantal kwartiëren, echter, nog niet is bepaald.

„Deze eerste onderscheiding is wel verdiend en geheel naar *convenance*. Is zijne verheffing tot den gouverneurs-troon even voegzaam? — Er schijnt veel voor te pleiten.

„Voorzeker deugt graaf Jan volstrekt niet voor gouverneur; daarover is het thans ieder eena. De man, die volhardt, dat zijne instructie even veel kracht heeft als de grondwet; de man, die openlijk in de staten-vergadering wordt uitgelachen; de man, die eene weddenschap schijnt te hebben aangegaan, om nooit drie verstandige woorden achter elkander te zeggen — die man is een slecht vertegenwoordiger des konings in de provincie. Toen graaf Jan de schoonmaaksters van het Loo had na te rijden, moege hij ijverig zijnen pligt hebben volbragt, en er geen stofje in de koninklijke vertrekken, geens vlooi in de prinselijke dekens zijn gevonden, — geheel anders was het, toen hem het behear over eene provincie werd toevertrouwd, en hij, in plaats van schoonmaaksters en huarknechten te drillen, provinciale staten moest leiden.

„Eene tweede reden van voegzaamheid voor graaf Jan's verhuizing naar de stallen van 's Gravenhage, is daarin gelegen, dat slechts al te lang de vorstelijke koele en rijkheden verstoppen zijn, van de eer van door een opperstalmeester *in forma* verzorgd te worden, door welk gemis die goede beesten naar moreel en fysiek niet weinig leden, terwijl de stal-knechten onbeschaamdelyk vet werden. Hofambten en, zijn tegenwoordig weinig in trek; de goede Nederlanders hebben geen begrip van de wooge eer, welke door deselve op persoon en karakter afstraalt. Van daar, dat men lang te vergeefs heeft rondgezocht naar eenen geschikten graaf of baron — want het aspect van zelf, dat men van vol-bloed-ras moet zijn om verstellend te worden, tot verhoging van die niet het opperstalmeesterschap zou willen getroosten. Hoe vele ergerlijke *refus* heeft men niet moeten onder-vinden! — Goede hemel! zelfs een spruit der *Brederoode's* — de graaf van der Duin — welke thans te Vulp woont, schijnt met hese van riddersche eere zoo zeer te hebben aigeshud, dat hij de heldensche lucht, in vrijheid ingeademd, hooger acht dan vorstelijke stalgepen, in het liverie-pak genoten.

„Zoo kon dat echter niet blijven; een hof zonder stalmeester! Wat zouden de oude markiezen van den gulden tijd der legitimiteit wel zeggen? — Reeds begon zeker negge sich van tijd tot tijd te krommen; een neusje dat reeds eenmaal nat was geworden van den regen en den drop, omdat er niemand eene parraptule tot deszelfs bescherming had willen opheffen.

„Opgetrokken neusjes, en, vooral die eens den drop hebben verlaten, zijn groote inconvenienten aan een hof.

„Graaf Jan is het, die ons land daarvan verlossen zal; en waarlijk hij is er juist de man voor. Heert hem reeds, hoe hij de verbleekte stal-knechten in de ooren blondest: *„mijne instructie als opperstalmeester heeft dezelfde kracht als de grondwet“* — Zij althans, die stal-knechten, zullen niet hard en aigeshen, zoo als de provinciale staten van Overijssel, — maar sidderen en vermageren.

„Eene belangrijke vraag is nog niet uitgemakt. Zoo, gelijk men zegt, de heer Bruce reeds de maatschappij provinciale staten-vergadering gaat presideren, zal hij dan tevens lid en voorzitter der Tweede Kamer blijven? Is de post van gouverneur zoodanig aan den lands-comptabel, als in artikel 94 der grondwet bedoeld wordt, en onvereensigbaar met het lidmaatschap der Kamer? — Het is ondenkbaar, dat de provinciale staten van Overijssel eene gouverneur tot vertegenwoordiger aanhouden: — maar wat zal er inmiddels gebeuren? — De heer van Sijtzema bedankte toen hij gouverneur wert van Vriesland, zal de heer Bruce dat voorbeeld volgen, of wachten tot dat de tegenwoordige zitting is afgelopen?”

„Men vermoedt hier het laatste, en mijnheer Bruce maakt sich al gereed om gronden op te sporen ter verdediging van zoodanige handelwijze, als het der

slachts para gelusten moogt daarover te vallen. Gisteren bestelde de referendaris, ter voorbereiding tot dat werk, bij zijnen boekverkooper de grondwetten van Minos en van Tsching-koo-han, de wijze.

's Gravenhage, 31 mei. Den 27sten dezer is te Delft onverwachts overleden de H. Ed. Geest. heer V. A. Geisweit van der Netten, in leven gepensionneerd generaal-majoor der kavallerie, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, lid van onderscheidene wetenschappelijke genootschappen, in den ouderdom van bijna 76 jaren.

's Gravenhage, 4 juni. Naar men verneemt, zal zich een groot aantal Albert van Pruisen direct uit Italië naar herwaarts begeben. H. K. H. heeft al de personen van haat gevraagd naar Berlijn teruggevoerd en vervangen door personen, welke Hoogstedelike uit Holland heeft doen komen. Daaruit maakt men op, dat de prinses niet weder naar Berlijn zal terugkeeren.

Naar men wil zoude zich eergisteren een der inwoners van Voorburg, welke aldaar de geneeskunde uitoefende, door vergiftiging van het leven hebben beroofd.

Rotterdam, 4 juni. Heden namiddag ten een ure arriveerde alhier de koning met het stoomfajet de Leeuw van den Moordijk, terugkomende van H. D. reis naar Tilburg. De koning heeft onmiddellijk de reis naar 's Gravenhage voortgezet.

Delft, 31 mei. Alle kwade praktijken worden in onzen tegenwoordigen tijd in het werk gesteld, om zich iets toe te eigenen, dat een ander behoort. Te Lier, een dorp, twee uren van hier gelegen, schijnt men zeer begeerig te wezen op paardensterten; sedert acht dagen heeft men van onderscheidene landbouwers de paarden in de weide van dit straad beroofd; die arme heesten zijn dus verstoken om zich bij het warme weder van de vliegen en andere insecten te ontslaan, en maakt het den verlieper bij het rijden tevens ook lastig en gevaarlijk; in den nacht van 27 op 28 mei, heeft men tien paarden op die wijze mishandelt. Ook de gemeenten het Woud en Papsouw zijn door die zonderlinge dieven bezocht geworden; zij kunnen evenwel verzekerd zijn, dat wanneer zij op heetladdaard betrapt worden, zij een vriendelijke ontrant van stevige boeren-vuisten te wachten zullen hebben.

Haarlem, 3 juni. De raad dezer stad heeft heden als lid van de staten van Noord-Holland, in stede van den heer jar. mr. D. A. W. van Rets van Goudriaan, welke had verlangd voor deze betrekking niet weder in aanmerking te worden genomen, benoemd den heer mr. A. J. van Wickevoort-Crommelin, lid van den genoemden raad.

— Uit Zalt-Bommel, 29 mei; hebben wij het volgende bericht ontvangen.

„Gelijk men reeds vroeger gemeld heeft, is, door een gunstige beschikking van de regering, onlangs een aanvaag gemaakt met het leggen der aardenbaan voor den steenweg door den Beemelerwaard naar 's Hertogenbosch. De meeste arbeiders evenwel, zijnde behoeftigen uit de naburige gemeenten en meestal hoofden van huizezinnen, hebben nog niet meer kunnen verdienen dan seven of acht stuivers daags. Daar dit bij de tegenwoordige duurte van levensmiddelen veel te weinig is, om in het onderhoud der gezinnen te voorzien, mag het voor eenen weldadigen maatregel gehouden worden, dat door de O. W. O. van de heer J. J. Scher, alsmede de lieftgeheuen van heeren directeuren van den afdeling der aardenbaan een somme gelds is uitgereikt, voor welke de nog krachtlooze manschap dagelijks twee Nederlandsche ponden roggebrood en een stuk spek verkrijgt. Daar de werkliefden op die wijze worden versterkt, en er hoop bestaat, dat zij iets voor hunne gezinnen van het daggeld zullen overhouden, mag men die weldaad als nitnemend geplaatst beschouwen. Voorts heeft de genoemde menschenvriend de gelden uitgereikt onder de bepaalde voorwaarde, dat er volstrekt geen sterke drank door iemand der arbeiders zal mogen gebruikt worden.

Groningen, 30 mei. Alhier rigt de rups geweldige verwoestingen aan in onze tuinen. De appel- en peereboomen vooral, die zoo welig gebloeid hebben, lijden daardoor in zeer hooge mate. Bovendien wordt in die boomen de wolf in eigen graad waargenomen. Men vreesd alzo mel grond voor de boomvruchten.

Groningen, 31 mei. Onlangs vermeldden wij, dat wij met bijzonder genoegen vernomen hadden, wat men

in sommige gemeenten van het naburige Brantje doet, om de bedelarij van aan den weg loopende kinderen tegen te gaan en tevens het schoolgaan van deze te bevorderen; doch met nog meer genoegen vernamen wij deser dagen, dat een soortgelijke maatregel ook in sommige gemeenten van onze provincie wordt aangewend, om dit tweeledig doel te bereiken. In de gemeente Beerta, onder anderen, lijen dagelijks om de 50 à 60 kinderen langs de huizen bedelen, en terwijl deze kinderen geene school bezochten — schoon in de jaren der schoolpligtigheid vallende, en dus van alle onderwijs verstoken blijvende — waren zij tot laat van de meer gegoede ingezetenen. Om dit bedelen tegen te gaan en tevens het schoolgaan te bevorderen, heeft men een middel uitgevonden, dat niet anders dan krachtig kan werken. Men heeft zich, namelijk, eens gemaakt, om voortaan niets meer aan de bedelende kinderen bij de huizen te geven, maar aan ieder minvermogen en arm kind, dat geregeld de school bezoekt, dagelijks een half pond brood uit te reiken. Ten gevolge hiervan heeft in eens het bedelen ophouden, en, volgens getuigenis van den onderwijzer te Beerta, komen er alleen in de hoofdschool aldaar dagelijks 30 à 40 kinderen meer geregeld ter school. Zoo geeft dan de gemeente Beerta een voorbeeld, dat algemeene navolging verdient; een voorbeeld, om het bedelen tegen te gaan, waardoor tevens luiheid en vadzigheid en de zucht tot lediggaan worden uitgerooid; een voorbeeld, om het schoolgaan, vooral der armen, krachtadig te bevorderen, waardoor tevens het middel wordt gevonden, om op den duur de armoede te doen verminderen, en de bedelarij geheel te doen ophouden.

Werd deze maatregel algemeen nagevolgd, men zou eerlang niet meer zoo veel ongelukkigen zien, die, verstoken van een doelmatig onderwijs en gewend aan ledigloopen, der armoede zijn prijs gegeven.

Zuidlaren, 29 mei. Men verzekert, dat de justitie, bijgestaan door een tiental der in het arrondissement Winschoten gestationeerde dragonders, ten gevolge der onlangs menigvuldig plaats gehad hebbende diefstallen, gisteren huisonderzoek heeft in het werk gesteld te Muntendam, hetwelk ten gevolge heeft gehad, dat bij een paar inwoners aldaar verdachte voorwerpen, als spek in den grond onder den vloer, en goudpenen zijzen voorwerpen, in de zoogenaemde hantbalken verborgen, gevonden zijn, waarop de hoofden dier huizezinnen zonden zijn gevat.

Leeuwarden, 30 mei. Nadat men uit onderscheidene oorden van ons gezegend vaderland gewag vindt gemaakt van de pogingen, door plaatselijke besturen aangewend tot verzachting van het lot hunner behoeftige ingezetenen, heeft Leeuwardens Edel Achtbaar bestuur begrepen, dat ook hier wel eens wat mogt worden gedaan. Na de zaak ernstig overwogen te hebben, heeft men het volgende bedacht: Er zal warme spijs worden uitgereikt, aan onvermogensden gratis, aan minvermogensden voor verminderd prijs. Natuurlijk achter, — en getukkig dachten onze bestuurders ten eerste daaraan, — wat ter uitvoering van dezen maatregel, geld vereischt. Hoe nu dat geld zerkregen? Niets is gemakkelijker. Uit de stedelijke kas wordt een som toegestaan, en de rest zullen de meer gegoede ingezetenen vrijwillig leenen? neen, present geven; vrijwillig, nogtans, dat verstaat zich.

„Het is op zich zelf niet kwaad, en wij hebben er ook geen oogenblik aan getwijfeld, tot Leeuwardens ingezetenen zouden, voldoende aan de van wege het bestuur aan hen gezichte somme, (dat een heel curieus stuk is, wat taat en stijl betreft, en waaruit, onder anderen, moet worden opgemaakt, dat Nederland niet tot Europa behoort, en waarin men betooft welk een onschatbaar voorregt het is, Leeuwarder te zijn) door ruime bijdragen het bestuur in staat stellen, den door hetzelfde beraamden maatregel ter uitvoering te brengen. Maar wij vragen toch, of het niet eenigzins belachelijk is, bij de ingezetenen bedelbrieven rond te zenden, waaruit moet worden opgemaakt, dat het met de stedelijke kas, en als met sommige herenkassen, verachraaltjes gesteld is, en dat daaruit (de stedelijke kas, wel te verstaan) ter ondersteuning van behoeftigen, noode iets kan worden gemist, wanneer het bestuur in andere opzigten ontzettende sommen verkwist. Verkwist? Ja, want wij noemen het verkwisting, in het stadshuis een zaal aan te bouwen,

waarvan de pracht aan een vorstelijk verblijf doet denken, maar die geheel overtoellig, volstrekt nuttelooz is; wij noemen het verkwisting, dat aanleggen van tuintjes en wandelplaatsen, die wel heel lief en aardig zijn, maar verbazende sommen geldskosten, waarvan slechts een betrekkelijk zeer klein gedeelte strekt om den nijveren arbeider werk en brood te verschaffen; wij noemen het verkwisting, wanneer er voor vrij hooge sommen huizen worden aangekocht, om ze af te breken, en in derselver plaats eenen prachtige korenbeurs op te rigten, waaraan geene behoefte bestaat, en die door de beursbezoekers niet wordt gewild. Want — en dit is een heel interessant staaltje van de wijsheid en vaderlijkheid onzer bestuurders — toen het plan tot oprigting eener nieuwe beurs bekend werd, hebben de voornaamste kooplieden zich vereenigd, en een verzoek bij het bestuur ingediend, om de beurs te laten blijven waar zij tegenwoordig was, zijnde die plaats veel gelegener dan de door het bestuur gekozen, zeer afgelegene buurt.

»Wat doet het bestuur? Wij hopen dat het slechts een gerucht is, — maar men zegt, dat aan de verzochters beduid is, dat zij met de zaak niets te maken hadden, en dat de raad, veel beter dan zij zelfs, kan beoordeelen, wat voor hun belang dienstig was.

§ Leeuwarden, 30 mei. Sedert eitelijke weken is de heer mr. Wierdsma overleden, waardoor niet alleen een vacature is ontstaan in het provinciaal gerechtshof van Friesland, maar ook de betrekking van president, door den overledene zoo waardiglijk bekleed, opengevallen. — Tot heden is nog geene dezer betrekkingen vervuld. — Een van heiden: ze zijn noodig of onnoodig. — Zijn ze noodig, dan is het waarlijk een onvergefelijke handelwijze, met de vervulling derzelve zoolang (voorzeker tot de jaarlijksche vergadering der provinciale staten) te wachten; zijn ze onnoodig — en dit zoude men moeten denken, dewijl de regering geene klem bijzet, door een spoedige vervulling — dan is het, hoe eerder hoe beter, raadzaam en pligtmatig, dergelijke betrekkingen op te heffen, om geene zoo kostbare overtoeligheden te hebben.

's Hertogenbosch, 31 mei. Gisteren avond tegen half tien ure kwamen twee ruiters in vollen galop of liever in dollen ren den Wughtschen weg stadwaarts afrijden, niet op den steenweg, maar op het zand, zoodat men hen niet hooren kon, en, bij het flauw-achtigend maanlicht, niet ligt zien konde. Een seconde later en een vijftal vreedzame wandelaars, waaronder drie kinderen, waren het slagtoffer dier dollenmanspartij geweest; zij hadden hun behoud alleen te danken aan den spoed, waarmee zij zich in het gras en op den grond nederwierpen. Dan moeten ze maar mijden! was het gezegde dier groote beeren, waarvan de een officier, de ander burger was, en in welken laatste wij vermeend hebben iemand te herkennen, die door zijnen stand en betrekking eerder het voorbeeld van goede orde en burgerdeugd behoorde te geven, dan zulke fanfaronnades.

Heusden, 3 juni. Onze stedelijke raad heeft, in zijne vergadering van heden, tot lid der provinciale staten benoemd onzen TACHTIG-JARIGEN (!!) burgemeester, den heer C. van Dongen, in plaats van den heer J. A. Gerlach. (In het laatst der dagen zal men vreemde gezigten zien.)

Zwolle, 31 mei. De voorloopige werkzaamheden aan den Overijsselschen spoorweg naderen haar einde, en de strekking van Kampen naar Raalte is reeds of zal eerstdaags aan den minister van binnenlandsche zaken worden opgezonden. De belangrijke aanmerkingen, welke door de onderscheidene daarbij betrekkenen gemeenten, dijks- en marktbesturen gemaakt zijn, meestal ter sake van wegen, bruggen en waterleidingen, zijn met enkele wijzigingen opgenomen, zoo dat de koninklijke goedkeuring op deze afdeeling spoedig kan verwacht worden. Minder geverd is de afdeeling van Raalte naar Deventer, daar de vestingwerken van laatstgenoemde plaats vele bezwaren opleveren, die in overleg met het ministerie van oorlog moeten worden uitgemakt.

Doch, al worden ook alle planneen goedgekeurd, — wat baat het, indien men omtrent de werkelijke exploitatie zoo zeer in het onzekere blijft. Hoe lang zal deze onzekerheid nog vele ondernemingen, als verdelingen, ontginningen, verbeteringen van wegen en waterleidingen, om van eenen hangbrug over den IJssel en dergelijke niet te spreken, in den weg staan?

Nijmegen, 31 mei. De gunstige weersgesteldheid en de voordeelige toestand van al de seldgewassen in deze streken hebben reeds heden op de marktprijzen eenen merkbaeren invloed. Koren en aardappelen

zijn heden in groote hoeveelheid ter markt aangevoerd; de aardappelen, die voor weinige dagen nog vijf en zes gulden golden, worden op dit oogenblik reeds voor drie gulden afgegeven, en het laat zich aanzien, dat zij, voor het eindigen der markt, nog lager zullen loopen. De rogge is ook aanmerkelijk minder en gaat, drie à vier gulden lager, tamelijk van de hand. Men schijnt nog lagere prijzen te willen bedingen, zoodat er nog maar traag gekocht wordt. De te veld staande rogge staat in vollen bloei en als men thans de heerlijke akkers, rijk met golvend graan bezet, doorwandelt, zou men al zeer ongevoelig moeten zijn, wanneer men, bij het beschouwen van zooveel goeds, niet tot eene dankbare en blijmoedige vreugde bestemd werd, bij zulke gunstige vooruitzichten.

Arnhem, 2 Juni. Van de verkiezingen, welke op gisteren hebben plaats gehad, ter vervulling der opengevallen betrekkingen van lid der provinciale staten in dit gewest zijn tot dusverre de volgende ter onzer kennis gekomen.

Van wege de ridderschap is in de eerste plaats tot haren voorzitter benoemd de heer *W. A. baron Schimmelpenninck van der Oye tot den Poll*, voorheen minister van binnenlandsche zaken, thans minister van staat en lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal; voorts zijn dezelfde heeren *herkozen* tot leden der provinciale staten, wier commissie gisteren ten einde liep. In de plaats van den overleden heer *Mackaj* heeft de ridderschap goedgevonden te benoemen den heer *B. F. baron van Verschuier*; denzelfden heeren, die reeds in 1845 door de provinciale staten — met 55 tegen 8 stemmen — als zoodanig niet werd toegelaten, omdat Zijn Hoog Wel Geboren niet voldeed aan de vereischten, bij artikel 1 van het reglement omtrent de samenstelling onzer provinciale staten gevorderd. (Voldoet Z. H. W. Geb. er nu aan?)

Van de benoemingen van wege den *stedelijken stand* kennen wij alleen die van Arnhem; ook ons raadscollegie heeft gemeend de uitvallende leden te moeten herkiezen. — De vergadering bestond uit 12 leden, de heer van *Pallandt* zelf daaronder gerekend. Aan de eerste verkiezing heeft Z. H. W. G. geen deelgenomen. Van de elf uitgebrachte stemmen werden er zeven op den aftredenden heer *J. J. A. A. baron van Pallandt* uitgebragt, terwijl de heeren *G. H. Andres* 3 en *G. André de la Porte* 1 stem op zich vereenigden.

Aan de keuze voor de beide andere heeren, te weten de heeren *baron Brantsen van de Zijpe* en *J. J. van Hasselt* hebben 12 leden deelgenomen. De stemming voor den eersten dezer kandidaten was als volgt: *Brantsen van de Zijpe* 8, *G. H. Andres* 3 en *R. M. Dullert* 1 stem; bij die voor den tweeden kwamen de heeren *van Hasselt* 8, *Andres* 3 en *André de la Porte* 1 stem.

In het derde kiesdistrict is voor den *landelijken stand* herkozen de heer *dr. A. Brants*, thans lid van gedeputeerde staten. Van de 12 stemmen, had Zijn Ed. er 11 op zich vereenigd.

— In het dagblad *de Burger* leest men het volgende:

„Vrijdag jl. is het station van den Hollandschen ijzeren spoorweg alhier het tooneel geweest van een vrij sonderling voorval.

„Bij de aankomst van den laatsten trein, werd, ingevolge een sein, door den magno-electrischen telegraaf medegedeeld, door de politie onderzoek gedaan of zich onder de reizigers iemand bevond met name *Braeckman*. Aanvankelijk bleef dit onderzoek vruchteloos; doch een agent van politie kwam op den inval luid te roepen: mijnheer *Braeckman*, waarop onmiddellijk door een der aanwezigen werd geantwoord: present!

„Den reiziger, die zich aldus had doen kennen, werd toen gezegd, dat hij de politie stadwaarts moest volgen om voorloopig in hechtenis te blijven. Een ander sein uit Amsterdam, langs denzelfden weg gegeven, deelde, naar men ons heeft verzekerd, nog het bevel mede, den aldus gearresteerde in boeijen te slaan, waarop de politie hem dan ook de zoogenaamde *paternosters* zou hebben aangedaan. Na van zijne natuurlijke ontsteltenis eenigzins bekomen te zijn, steeg de heer *Braeckman* dan ook werkelijk, onder geleide van de politie, in de vigilante, die inmiddels was ontboden door de menschlievende tusschenkomst van den heer stations-chef, welke zich in dit alles op eene waardige wijze heeft gedragen. De gearresteerde werd, naar wij vernemen, voor den heer officier van justitie gebragt, doch daar het te laat was om de zaak nog dien avond te onderzoeken, en uit Amsterdam was geseind, dat den volgenden dag de reden zijner in-hechtenis-neming zou worden te kennen gegeven, moest de heer *Braeckman* den nacht doorbrengen op het stadhuis, alwaar hij echter met de meest mogelijke onderscheiding en zachtheid werd behandeld.

„Den volgenden ochtend, ten 6 ure, ontving de directeur van dit weekblad een met pollood geschreven briefje van den heer *Braeckman*, die hem daarin verzocht, zoodra mogelijk bij hem in zijne gevangenis te komen. Hoewel eerstgenoemde den heer *Braeckman* volstrekt niet kende, en nog niets van het gebeurde wist, aarzelde hij niet, aan dat, hem toch eenigzins vreemd voorkomend, verzoek te voldoen, en een half uur later bevond hij zich op het stadhuis bij den gearresteerde. Deze verhaalde hem nu, dat hij den vorigen dag te Amsterdam had gedineerd en zijner tegenpartij eene zeer ligte wonde

met een pistoolschot had toegebracht; en hij onderstelde dat dit de reden was waarom men hem had doen arresteren, op het oogenblik dat hij voornemens was over Rotterdam en Antwerpen naar zijne geboorteplaats, Gent, terug te keeren. Voorts verzocht hij den directeur van dit weekblad hem eene dienst te willen bewijzen, hetwelk deze hem beloofde te zullen doen.

„Eenige uren later vernamen wij, echter, dat de heer *Braeckman* reeds weder op vrije voeten was gesteld, en wij verwachtten natuurlijk iets naders van hem zelve te zullen hooren; doch wij zagen hem niet weder.

„Wij hebben vermoend dit alles te moeten mededeelen, 1o. omdat het ons zeer vreemd voorkomt, dat men hier te lande iemand op zulk eene wijze arresteert; 2o. omdat het ons wel der moeite waardig schijnt, te vragen: of de politie gehouden, ja gerechtigd is te gehoorzamen aan bevelen, haar door middel van den magno-electrischen telegraaf uit eene andere plaats toegezonden, — hier, waar geene in-hechtenis-neming mag plaats hebben (uitgenomen in geval van betrapting op heeter daad) dan ingevolge een bevel, daartoe door de bevoegde autoriteiten gegeven; 3o. omdat wij wel eens zouden willen weten of de heer *Braeckman* gehouden was de politie te volgen, die hem, zonder zelfs zijn signalement te hebben, zonder dus de identiteit van zijn persoon te willen of te kunnen constateren, gelastte zich door haar in hechtenis te laten nemen, ja te laten boeijen, — zoo dit laatste waar is, hetgeen wij om de ongehoorzaamheid van het geval, nog willen betwijfelen; 4o. omdat het ons zeer sonderling voorkomt, dat men iemand op dusdanige wijze laat arresteren en hem eenige uren daarna weder op vrije voeten stelt; 5o. omdat wij sterk vermoeden, dat in deze zaak wederom het een of ander is gebeurd of gelast, dat het daglicht niet mag sien; 6o. eindelijk, omdat wij het gansch niet onverschillig achten, dat het publiek onderrigt worde in hoeverre de magno-electrische telegraaf de openbaar gestelde magten en overheden ten dienste staat.”

Advertentiën.

Den 30sten Mei 1847 is, op den Huis van REES, bij BRUMMEN, van eenen Zoon gevallen de Hoog Wel Geboren Vrouwe *BARONNESS VAN RHEMEN VAN RHEMENSBUZEN*, Geboren *BARONNESS VAN TUIJLL VAN SEROOSKERKEN*.

Ten huize van den Kastelein *J. P. FLORISSEN*, aan de Steenstraat te Arnhem, zal, op Woensdag den 16den Junij 1847, bij inzet, en, des 30sten Junij bij toeslag, telkens des avonds ten 7 ure, in het openbaar worden verkocht:

1o. Een nieuw gebouwd HUIS, van vier WONINGEN, Wijk I, No. 56 tot 59, met ruim 42 Roeden BOUW- of MOESLAND, aan den Rozen-daalschen weg onder Arnhem, afkomstig van *T. WIELAND*.

2o. Een voor weinig tijds geheel vernieuwd HUIS, binnen Arnhem, in de Trompetsteeg, met vrijen uitgang in het zoogenaamde Paradijs. Dit Huis heeft drie verdiepingen, waarvan de benederste drie vertrekken bevat, en is in gebruik te aanvaarden met 1 November 1847.

Inlichtingen te bevragen, over het Huis in de Trompetsteeg, ten Kantore van den Heer *Mr. G. EVERTS*, P.P.Z., Advokaat, en over de beide perceelen ten Kantore van *Mr. W. H. TAAIJ*, Notaris te Arnhem, met de veiling belast.

+++ In het Magazijn van den Heer *G. W. TIKKEL*, hoek van de Rijnstraat, te Arnhem, is thans het Depot gevestigd der *TANDMIDDELEN*, bereid door de *GEBROEDERS BENTZ*, Tandmeesters van HH. MM. den Koning en de Koningin en van HH. KK. HH. den Prins *VAN ORANJE* en Prins *FREDERIK DER NEDERLANDEN*; enz. enz., als:

Liqueur Philodontique tot het conserveren en onderhouden der Tand en versterken van het Tandvleesch, à f 3.50; *Wondspoeling* tegen *Scorbut* en *Rhumatische pijnen* in den Mond en bijzonder tot het bevestigen van losstaande Tand, à f 3; *Poudre Dentifrice* et *Antiscorbutique*, à f 2; *Poudre à la Rose*, à f 1; *ordinaire Tandpoeder*, à 50 centen; *Tand-Opiat*, à f 1.25; *Tand-Elixer* tegen *Kiespijn*, uit Zinkingen voorkomende, à f 1.50.

RIJN- en IJSSEL-STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienstregeling voor de maand Juni 1847.
Van Arnhem naar *Emmerik, Wezel, Dusseldorp* en *Keulen*: elken Zondag, Dingsdag en Donderdag, des namiddags om 4 uur; in correspondentie met den tweeden Spoortrain van Amsterdam.
Van Keulen naar *Dusseldorp, Wezel* en *Arnhem*: elken Zondag, Dingsdag en Vrijdag, des avonds om 8 uur; in correspondentie met den derden of vierden Spoortrain naar *Utrecht, Amsterdam, Haarlem, Leiden* en *'s Gravenhage*.

Van *Arnhem* naar *Doesborgh, Zutphen, Deventer, Zwolle* en *Kampen*: elken Maandag, Woensdag en Zaterdag, des morgens om 11 uur; na aankomst van den eersten Spoortrain van *Amsterdam*.
Van *Kampen* naar *Deventer, Zutphen, Doesborgh* en *Arnhem*: elken Zondag, Dingsdag en Donderdag, des morgens om 3 uur; in correspondentie met den derden Spoortrain van *Arnhem* naar *Utrecht, Amsterdam, Haarlem, Leiden* en *'s Gravenhage*.

* * *G. VAN ELDIK THIEME*, te Arnhem, heeft uit *Duitschland* ontvangen en aan zijne correspondenten verzonden:

DE KAARTEN DER WAARZEGSTER.

Mlle. *LE NORMAND VAN PARIJS*,
UITGEGEVEN DOOR DE HEREN *CHATOR*,

Vaardoor zij, als de eerste Waarzegster harer eeuw, vele en welbekende proeven van hare schrandenheid aan den dag gelegd, zelfs *NAPOLEON* zijne grootheid voorspeld heeft.

Bij deze Kaarten is gevoegd eene zeer gemakkelijke handleiding, waardoor een ieder in staat is zich-zelven de kaart te leggen, en zijne lotgevallen te leeren kennen. Men bekomt 36 Kaarten, benevens de verklaring in etui voor 60 centen.

* * Bij den Boekdrukker en Boekhandelaar *A. VAN LOON*, te *Tiel*, is van de pers gekomen en verkrijgbaar gesteld:

Wat moet de Geldersche Landman op den Kleigrond doen, om zijne inkomsten te vermeerderen? Door *F. L. W. VAN BRACKELL VAN DEN ENG*, Lid van de Commissie van Landbouw in Gelderland en van onderscheidene Binnen- en Buitenlandsche Genootschappen. — Prijs 20 cent.

WEGWIJZER

II DE

OMSTREKEN DER STAD ARNHEM.

Eene geheel nieuwe KAART, waarop alle Gronden en Beplantingen, Straat- en Wandelwegen, Buitenplaatsen en Landhuizen, naauwkenrig, sierlijk en duidelijk zijn aangewezen.

De Prijs is slechts één gulden en op katoen in etui f 1.25.

Deze Kaart wordt heden uitgegeven bij den Boekhandelaar *NIJHOFF*, te Arnhem, bij wien ook voorhanden is:

I. **WANDELINGEN** in een gedeelte van *GELDERLAND*, of *Geschiedkundige en Plaatsbeschrijvende Beschouwing van de OMSTREKEN DER STAD ARNHEM*. Vrijde voorwerfde door *W. van der Horst*, druk. Met eene Plaat. Prijs f 1.50.

II. **TAFERELEN** uit de OMSTREKEN DER STAD ARNHEM, in twaalf Kunstplaten, naar de natuur geteekend door *A. J. GOUWENBERG, Jz.* gegraveerd door *H. W. COUWENBERG*. In Cartonnen Band, met gelitografeerden titel. Prijs f 6.

* * Bij den Boekhandelaar *J. G. MEIJER*, te Arnhem, is uitgegeven een BERIGT van een uit te geven werk:

De Landman in Huis en op den Akker.

Een HANDBOEK voor LANDBOUWERS, GRONDEIGENAREN en LANDHUISHOUDKUNDIGEN, bevattende alles, wat tot eene Practische Beoefening van den Land- en Tainbouw, Vee-, Bijen en Zijdeteelt, Boomkweekerij enz., betrekking heeft; benevens de nieuwste, proefondervindelijke verbeteringen, uitvindingen der gezamenlijk hiermede in verbond staande vakken, enz. Met Platen naar het Hoogduitsch van *WILLIAM LÖBE*.

Het PROSPECTUS van dit belangrijke werk bevat den rijken inhoud en het plan van uitgave, en is bij den Uitgever gratis te bekomen.

* * Bij den Boekhandelaar *W. E. J. TJEENK WILLINK*, te *Zwolle*, is van de pers gekomen, in alle Boekwinkels te Arnhem te bekomen, en op alle plaatsen van bijeenkomsten der leden van het *LANDHUISHOUDKUNDIG CONGRES* en de *GELDERSCHER MAATSCHAPPIJ* van *LANDBOUW*.

VERSLAG

VAN HET VERHAANDELDE OP HET EERSTE

LANDHUISHOUDKUNDIG CONGRES,

GEHOUDEN

te *Zwolle*, den 11den en 12den Junij 1846.

Prijs f 1.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 2 Juni 2 El 7 Palm 9 Duim: gew. O D. gov. O D.

Te Arnhem, bij *C. A. THIEME*, Boekdrukker.